

Olijf *sch*rift

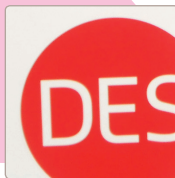
Liefde en zorg:
Het verhaal van Bart en Liset

Nazorg,
wat kan je verwachten?

Programma Olijfdag
nu bekend
Schrijf je snel in!

In dit nummer

- 1 Herfst. En: wat heb ik nu aan mijn fiets hangen? Fenneke van Swigchum
- 2 Nazorg, wat kan je als patiënt verwachten? Tjitske Klinge
- 4 "That's life. Deal with it!" Bart Versteeg en Liset Noorduyn (1956-2015)
- 7 Kortjes en oproepen
- 8 "Eierstokkanker is een ziekte met veel gezichten" Roland Keja
- 10 Column "Weggaan, dat is een beetje sterven*" Cato Verhoef
- 11 In beeld 'Heilzame illustraties' Arja Diepstraten
- 12 Olijfdag
- 14 "In eerste instantie was ik een beetje huiverig, maar het gaat als een speer!" Marjolein Meijer
- 16 "DESkundigheid moet overeind blijven" Roland Keja
- 18 HPV-vaccinatie tegen baarmoederhalskanker: zin of onzin? Aagtje Smid
- 21 (O)lijfboeken Miriam Rook
Nalaten aan Stichting Olijf

De coverfoto is aangeleverd door Bart Versteeg.

Liset Noorduyn fotografeert Bart Versteeg vanaf haar ziekbed. Den Haag, 22 maart 2015.

Het Olijfschrift is een uitgave van de Stichting Olijf. Stichting Olijf is aangesloten bij de Nederlandse Federatie van Kankerpatiëntenverenigingen (NFK). De Stichting stelt zich ten doel de ondersteuning in emancipatorische zin van (ex-) gynaecologische kankerpatiënten en de behartiging van haar belangen in de ruimste zin des woords. Onder gynaecologische kanker wordt verstaan: kanker aan de baarmoederhals, in de baarmoeder, aan de schaamlippen, vagina, een of beide eierstokken en eileiders, het choriocarcinoom of persisterende mola en borderline tumoren. De naam van de Stichting roept associaties op met de vrucht uit warmere landen, maar is veel meer gekozen omdat het woord treffend uiteenvalt in twee lettergrepen: O - LIJF! Daarnaast zegt Van Dale dat 'olijf' staat voor "een deel van de hersenen nabij de oorsprong van de gehoorzenuw". OLIJF wil een luisterend oor bieden aan vrouwen, die met gynaecologische kanker te maken hebben (gehad).

Natuurlijk mag u uit Olijfschrift kopiëren. Maar graag wel na overleg met de redactie en altijd met bronvermelding.

Herfst. En: wat heb ik nu aan mijn fiets hangen?

Het weer wordt alweer herfstig en dat betekent dat het najaar er weer aankomt. En zoals de bomen hun blaadjes verliezen, verliezen wij ook een paar van onze blaadjes.

Door: Fenneke van Swigchum. Foto: Wioleta Brynkus.

Lieve Charlotte, Rony, Jikke, Wil, Els en Julia: ontzettend bedankt voor alles dat jullie voor Olijf betekend hebben! Een hart onder de riem voor anderen en een kritische noot of een verfrissende blik in een overleg, het hielp ons verder. En het heeft

prachtige dingen opgeleverd. Els dacht onder andere mee over lotgenotencontact en het vernieuwde bevolkingsonderzoek baarmoederhalskanker. En Charlotte heeft zich samen met Josée hard gemaakt voor goede registratie van kwaliteit van zorg waarbij de wensen van patiënten werden meegenomen. Olijf is daarmee een van de eerste kanker patiëntenorganisaties die met artsen en verzekeraars overeenstemming heeft bereikt over hoe goede zorg eruit zou moeten zien. En nu we meten hoe die zorg wordt verleend, kunnen we straks in gesprek gaan over

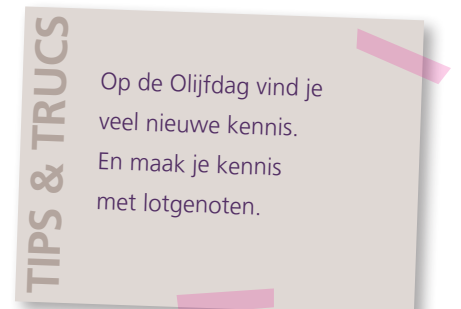
wat nog beter kan. We zullen jullie allen erg missen. Gelukkig meldden zich ook weer nieuwe vrijwilligers aan: welkom allemaal! En mochten jullie nog mensen kennen die zich misschien willen inzetten voor ons werk, meld dat even.

Dit najaar ging direct flitsend van start bij Olijf. Helma vroeg in maart wie er zin had om the Ride for the Roses te rijden, een fietstocht voor KWF. Welnu, een paar maanden later hadden we al 35 mensen die fietsen of helpen met de catering én ook nog een sponsor. Helma vertelde haar verhaal in alle kranten van het Gooi, en zelfs de mannen van kanker.nl fietsen met Team Olijf mee. En we namen nog meer mensen mee; alle mensen die we in gedachten meenamen, kregen een lintje aan onze fiets. Hoe mooi is dat? Op 6 september gaan we van start. Dat is tevens de start van de KWF-collecteweek. Uiteraard kon je Team Olijf sponsoren en volgen via de (social) media van Olijf. De opbrengst was voor KWF. Als je Olijf zelf (extra) wilt steunen, dan kan dat ook. Bijvoorbeeld via een periodieke schenking. Het is altijd mogelijk met onze penningmeester te kijken welke (grote of kleine) investering je zou willen doen en hoe we die droom waar zouden kunnen maken. Hoogtepunt dit najaar wordt ongetwijfeld de Olijfdag op 3 oktober. Het programma heeft als thema Nazorg en biedt topsprekers uit alle vakgebieden. De locatie is

prachtig en het kan bijna niet anders of jullie zullen er weer veel vinden: van de laatste medische inzichten tot praktische tips en van steun tot ontspanning. We hopen dat jullie hiermee weer opgeladen en geïnspireerd naar huis zullen gaan. Schrijf je dus snel in!

Intussen kijken we alweer vooruit naar onze activiteiten in 2016. In 2016 bestaat Olijf 20 jaar. 20 jaar geleden besloten twee vrouwen op hun ziekenhuisbed dat het nodig was dat Olijf er kwam; een veilige plek waar je je kennis en ervaring rond je kanker met anderen kunt delen. En dat lukte. 20 jaar later zijn gynaecologische kankers veel meer bekend, wordt de zorg steeds sneller verbeterd en is er nog veel meer bereikt. Dat willen we natuurlijk graag groots vieren. Al is het maar om aandacht te vragen voor het feit dat er nog veel meer moet gebeuren...

Fenneke van Swigchum
Voorzitter Olijf

“That’s life. Deal with it!”

In 2007 publiceerde Liset Noorduyn samen met haar man Bart Versteeg het boek ‘Geen haar op mijn hoofd’ over de behandeling van haar borstkanker. Ze had de kanker overleefd en wilde haar ervaringen delen, in woord én beeld. In 2010 krijgt Liset eierstokkanker. Ook die heeft ze een aantal jaren overleefd. De borst- en eierstokkanker zaaien uit en op 11 november 2014 stopt ze met de behandelingen. Ze weet dat ze gaat sterven en vindt het fijn als Bart haar gaat verzorgen. Wat er tot haar sterfdag allemaal gebeurt heeft hij op ons verzoek opgeschreven. Een indrukwekkend en liefdevol verhaal.

Door: Bart Versteeg en Liset Noorduyn (1956-2015). Foto's: Bart Versteeg.

Toekomst en geen toekomst. Die begrippen staan centraal in ons leven tussen die ene mededeling in 2006 en 11 april 2015. ‘Ons’ dat zijn mijn vrouw Liset, onze zoon Huib en ik. Een hecht trio. Negen intensieve jaren volgen op die eerste mokerslag. Eén woord dat de verdere route van ons leven bepaalt: kanker. Het zijn tijden van geluk omdat de therapieën blijken aan te slaan, van verdriet omdat de ziekte toch niet overwonnen wordt, van dankbaarheid voor alle zorg en liefde, maar boven alles tijden van intensief samenzijn. Samen zijn. Voor oppervlakkigheid is geen plaats meer. Alles wordt intens: de mooie dagen en de kwade. Met steeds weer een nieuwe stip op de horizon om naar toe te leven en je aan vast te klampen: de volgende Kerst, een vakantie, het eindexamen van onze zoon, de afronding van zijn eerste studiejaar, het moment dat hij op zichzelf gaat wonen. Het glorieuze gevoel om die mijlpalen nog mee te kunnen maken. Tot het moment dat de artsen zeggen dat er geen nieuwe stip meer gezet kan worden. Dat moment beschrijft Liset in notities op haar iPad. Ik vind de tekst pas na haar overlijden. Het zijn woorden van en voor haarzelf, maar vast ook voor mij en voor iedereen die ze lezen wil. Een reflectie op

Donderdag 26 februari. Bart en Liset zijn 35 jaar getrouwd.

het leven. “Er is niet veel tijd meer. Ik ga sterven. Ik weet het nu. Lang heb ik de hoop gekoesterd dat ik, met elke nieuwe behandeling, nog wat langer op deze prachtige wereld kon rondwandelen en fietsen. Samen met mijn geliefden en vol herinneringen. Nu is het punt bereikt. De middelen helpen niet meer. Ik heb de beslissing genomen, te stoppen met verdere behandelingen. Eigenlijk was het niet eens een zware beslissing. Heel langzaam

toch ben ik ernaar toe gegroeid. Het voelde als een soort opluchting. Rust. Ook even een moment van ‘angst’, ineens, kort. Nu gaat het echt beginnen. Nee, bang ben ik niet. Ik weet gewoon dat het goed komt. Het is zoals de dingen gaan. Zo graag had ik nog langer willen verzamelen, creëren, liefhebben, verwonderen, genieten. Het mag niet zo zijn. En ik heb er vrede mee. Meestal. Nu zo gratievol mogelijk sterven. Dat zal niet makkelijk

worden met zoveel pijn. Maar ik wil het. Graag wil ik nog een aantal projecten afmaken. Projecten die belangrijk voor mij en degenen na mij zijn. Maar of die tijd er nog in zit, niemand die het weet. Ik vraag er ook niet naar.” Liset lijkt het geheim van het leven te doorgronden. Als afronding. Het verhaal van haar leven krijgt vorm in de woorden op haar iPad. “Zoveel plezier en blijheid putte ik uit het hele proces. Dat neem ik mee. Mijn dromen en gedachten verwerkt tot in de kern van mijn wezen. Alles is zo mooi en verwonderlijk met elkaar verweven, verbonden, heeft invloed op elkaar. Zoveel meer dan we ooit, nee, dan we nu weten. Steeds meer ook worden er in de wetenschap dingen ontdekt, die deze aloude gedachten bevestigen. Groei

en beweging. Altijd. Het is onvermijdelijk dat ik het ga meemaken. Maar dan, weer, is het de weg, de manier waarop, en niet het doel wat telt. Telde. Alleen zo vroeg. Veel te vroeg.” Op vrijdag 10 april moeten we van Liset taartjes kopen. Over een paar dagen wordt ze 59. Maar stel niet uit tot morgen wat je vandaag kunt vieren. Het is prachtig weer. Om van te genieten. Dat doet ze dan ook. Voor het eerst in een rolstoel in ons voortuintje. Vrienden, bekenden en burens vieren het leven mee. Een dag later is het woord toekomst voor Liset verleden tijd. Maar voor ons die achterblijven nog allerm minst. In haar dagboek besluit ze de gedachten over het leven met een raad aan ons allemaal. “That’s life. Deal with it!”

*Vrijdag 29 september 2014.
Liset breidt aan haar aapje 'Jacobus.'*

Liset Noorduyn 14 april 1956 - 11 april 2015

Januari 2006 wordt door dr. Guicherit in ziekenhuis Bronovo borstkanker geconstateerd. Liset ondergaat een borstampu-tatie, chemokuren en bestralingen. Juni 2010 stelt dr. Verwaal in het Antoni van Leeuwenhoek de diagnose eierstokkanker. Chemokuren en HIPEC* volgen.

7 oktober 2014

Antoni van Leeuwenhoek
Laatste van zes Caelix chemokuren om de inmiddels uitgezaaide borst- en eierstokkanker in toom te houden. Geen haaruitval of misselijkheid. “Chemo is topsport” zegt Liset, ze heeft er heel wat gehad in de afgelopen negen jaar.

17 oktober 2014

Liset weegt 58,1 kilo. Was altijd rond de 68. Die avond belandt ze op de spoedkamer in het AVL. Het gaat niet lekker met eten en drinken. Twee dagen later weer thuis.

5 november

Liset weegt 54 kilo.

11 november

Liset wist het al en toen dr. Sonke vroeg: “hoe is de relatie met jullie huisarts?” wist ik het ook. Het lukt niet meer, we zijn aan het kantelen. “Tot hoeveel kilo kan Liset afvallen?” vraag ik. Ik zoek houvast. “Tot 40 kilo.” We nemen vriendelijk afscheid en moeten ineens buitengewoon snel schakelen. “Laten we onze vrienden nog even gedag zeggen, die ga je nooit meer zien” opper ik. Zo doen we het. We delen onze laatste Haagse Hopjes uit en gebruiken een verhullende tekst: “het is gedaan, het zit erop.” Een half uur later staan we buiten, op de bovenste verdieping van de nieuwe parkeergarage. Verdoofd rijden we naar Den Haag, als altijd door ‘onze’ Hubertustunnel. Geen idee wat ons staat te wachten.

19 november

Onze huisarts dr. Hutchson komt langs. Hij kent Liset sinds 1984. Ze begrijpen mekaar. Ik krijg zijn mobiele nummer en mag altijd bellen. Hij komt regelmatig langs. We voelen ons veilig.

11 december

Liset zingt bij het koor ‘Zingen voor je leven’ in het Inloophuis Haaglanden. Ze heeft er veel vriendinnen en zingen maakt haar zo blij. Het koor zal op haar crematieplechtigheid zingen. Drie liederen door Liset uitgekozen.

13 december

Wekelijks vervangen we samen Liset’s nefrodraain pleister. Ik vind het leuk om te doen. Verder slijkt ze trouw haar medicijnen: dexamethason, metoclopramide, exemestaan, pantoprazol en magnesium-tabletten.

22 december

We gaan naar de Jacobshospice vlak bij ons in de buurt. Ik denk niet dat ik Liset tot het laatst toe nog kan verzorgen. We komen op een wachtlijst. Liset is nog steeds heel actief. Koken, quilten met vriendinnen, op bezoek bij familie. Altijd vrolijk met haar bijzondere glimlach. Thuis is ze meestal heel moe.

2 januari 2015

Onze huisarts over Liset: “Wat een innerlijke rust en zo ontspannen. Je pakt het positief op. Beter kun je het niet doen.” Zo’n compliment maakt haar heel blij.

11 januari

Voor het laatst te voet naar buiten.

Vrijdag 6 maart.
‘Clowntje spelen’ met Kadhija. Liset gebruikt wel vijf verschillende zalfjes.

15 januari

Ik koop een schapenvacht om doorzitten te voorkomen. Liset zit tot een uur of twee beneden op de bank te schrijven, breien, lezen en quilten. Lopen gaat inmiddels moeilijk.

19 januari

Liset weegt 51 kilo, ik denk dat ze nog vier weken heeft te gaan. Maak mij zorgen. Een vriendin met ervaring zegt nog twee maanden. Liset blijft lachen.

25 januari

Liset kookt voor het laatst. Onze ‘Chef’ heeft inmiddels een reputatie op Facebook opgebouwd. Wat kan die koken!

27 januari

Het gaat allemaal steeds moeizamer. Wij slapen op de eerste verdieping waar ook de badkamer is. Dagelijks de trap op en af begint een probleem te worden. De accu

wordt niet meer bijgeladen. We lijken weer verliefd.

4 februari

Gezellig ‘quilten’ in onze achterkamer. Samen met een groep vriendinnen wordt al vanaf 2013 gewerkt aan een prachtige quilt. Liset wil niet in een kist maar op

met onze zorgverzekeraar CZ afdeling terminale zorgservice gebeld. Een verpleegkundige helpt ons met het organiseren van de zorg. Wat een uitkomst. Vast aanspreekpunt. Vandaag al wordt een electrisch ledikant en toiletstoel gebracht en morgen een speciaal AD wisseldrukmatras. Het past allemaal net in onze gezellige voorkamer. Liset hoeft niet naar de Jacobshospice en blijft gezellig bij ons thuis.

26 februari

We zijn 35 jaar getrouwd. Loosduinen 1980.

28 februari

Vanaf vandaag komt elke dag rond 10:30 uur een verpleegkundige van Clementia Zorgverleners bij Liset. Lekker (haren) wassen, speciale zalfjes doen, bed verschonen. Het is een klein team, allemaal lieverds. Ze houden ook mij in de gaten. Wij kijken er elke dag naar uit. Ze laten ons vrij en weten wat ons te wachten staat.

2 maart

Liset krijgt morfine-pleisters en heeft daar veel baat bij.

4 maart

Liset kan niets meer ondernemen zonder hulp, het ‘zorgteam’ wordt uitgebreid met twee vriendinnen en een nicht. Ze zijn heel geduldig en lief en doen precies wat Liset vraagt, dat is belangrijk voor haar. Geen discussie. Een overbuurvrouw vraagt of zij de was mag doen. Onze studerende zoon laten we vrij.

16 maart

Vriendin Monique is pedicure en verzorgt Liset’s voeten. De nagel van haar grote teen kleurt goud. Het is een mooie dag.

23 maart

Liset weegt 45,5 kilo. Na vandaag kan ze niet meer staan en niet meer op de weegschaal.

29 maart

“Wat heb ik hier nog te zoeken?” Liset heeft last van hartkloppingen en krijgt het benauwd. Haar benen kan ze niet meer zelf bewegen. We wisten niet dat het zó lang zou duren.

1 april

Via de huisarts regelen we een zuurstofconcentrator, die geeft Liset meer lucht. We gaan over op luiers, de toiletstoel geeft teveel gedoe. De dokter schrijft morfinedrank voor. Liset is er blij mee. Méér... We doseren verantwoord. Denk ik.

10 april

Het is een prachtige warme dag. “Vandaag gaan we mijn verjaardag vieren”. Ze is bang dat ze haar echte verjaardag op 14 april niet zal halen. Vrienden en burens komen langs. Snel taart geregeld. Voor het eerst in een rolstoel naar buiten. Het is gezellig in onze voortuin, er wordt gelachen. Haar mooiste verjaardag ooit. Die avond vraagt ze Huib en mij of ze mag vertrekken. Ze kan niet meer.

11 april

Liset zet ‘s ochtends haar bril af, “die heb ik niet meer nodig, ik kijk van binnen.” Is het in orde? vraag ik. “Ja!” Ze heeft al die maanden geen traan gelaten, nooit geklaagd. Het is druk die dag, Liset heeft ook plezier, er wordt gelachen. Samen met Annelies was ik haar die avond, ze valt om 23:30 in slaap. Na vijf minuten stopt haar ademhaling. We laten haar lekker met rust. Het is goed zo. De rest van de nacht blijf ik bij haar. Ze heeft uren een bijzondere glimlach op haar gezicht. Onze huisarts: “Liset heeft de koninklijke weg bewandeld. Als een koorddanser.”

** HIPEC (Hypertherme Intraperitoneale Chemotherapie) is een combinatie van chirurgie en chemotherapie.*

Wat wij als patiënt écht willen horen

Ex-kankerpatiënt Emily McDowell ontwierp postkaarten die perfect verwoorden wat mensen die ziek zijn echt willen horen van hun familie en vrienden.

Jij en je steunpilaar

Je hebt vast tijdens je moeilijke tijd als (ex-) patiënt een of meerdere personen om je heen (gehad) die jou onvoorwaardelijk hebben gesteund. Wie wil jij in het zonnetje zetten omdat diegene altijd met je meeding naar het ziekenhuis en op de juiste momenten je lievelingskostje maakte. Of de boodschappen voor je deed wanneer je daar zelf de kracht niet voor had... Maak een foto van jou en je steunpilaar (zou leuk zijn als je ook echt op diegene ‘steunt’) en stuur hem op naar de redactie (redactie@olijf.nl). Schrijf hierbij wel wie we op de foto zien staan en (in het kort!) waarom zij deze foto verdient! Wie weet zie jij jezelf en je steunpilaar terug in één van de komende edities van Olijfschrift!

De redactie

Oproep: Lotgenoten gezocht

Ik ben Lucia, 58 jaar. Ik ben op zoek naar lotgenoten. Ruim twee jaar geleden, na diagnose baarmoederkanker, is mijn baarmoeder operatief verwijderd. Daarna heb ik uitwendige en inwendige bestraling (brachy) gekregen. Hierdoor heb ik nog steeds klachten, zoals pijn bij zitten

Emily overwon zelf de Ziekte van Hodgkin en vond het moeilijkste aan kanker niet het verliezen van haar haren of de misselijkheid na de chemo, maar de eenzaamheid die ze voelde nadat familie en vrienden verdwenen omdat ze niet wisten wat ze moesten zeggen of juist de

totaal verkeerde dingen zeiden. Ze hoopt met deze kaarten mensen de kans te geven meer open om te gaan met zware ziekten zoals kanker.

Zie de website www.emilymcdowell.com voor de kaarten en meer artikelen met pakkende teksten.

en fietsen en darmklachten. Graag kom ik in contact met vrouwen die tips en ervaringen willen uitwisselen. Alle reacties zijn welkom op lucia.peters@upcmail.nl. Bij voorbaat dank!

Oproep: Deelnemers gezocht voor ‘minder angst bij kanker’

Heeft u kanker gehad en last van angstgevoelens voor terugkeer van de ziekte? Angst is een van de meest voorkomende klachten bij kanker. De angst om afscheid te moeten nemen, de angst dat de kanker weer terugkomt. De online zelfhulptraining ‘Minder Angst bij Kanker’ leert u omgaan met de angst voor terugkeer van deze levensbedreigende ziekte. ‘Minder Angst bij Kanker’ van het Helen Dowling Instituut (HDI) biedt u gedurende drie maanden een online training die u zelf, zonder therapeut, kunt volgen achter een computer op elk gewenst tijdstip en locatie. De training bestaat uit twee basismodules en vier keuzemodules met oefeningen, opdrachten en filmpjes. Op dit moment wordt de zelfhulptraining Minder Angst bij Kanker wetenschappelijk onderzocht. Kijk op www.minderangstbijkanker.nl voor meer informatie en om u aan te melden.

Algemeen informatienummer Olijf:
(020) 303 92 92 bereikbaar op dinsdag en
donderdag tussen 09.00 en 13.00 uur.
E-mailadres: secretariaat@olijf.nl
www.olijf.nl

Olijf-informatiefolders aanvragen:

secretariaat@olijf.nl
of telefonisch: (020) 303 92 92
(secretariaat Olijf bereikbaar op
dinsdag en donderdag tussen
09.00 en 13.00 uur)

De antwoordstrook uit de informatiefolder kunt u ingevuld zenden aan:

Stichting Olijf
Postbus 8152
3503 RD Utrecht
Bankgegevens: NL64 ABNA 0553 3394 00
Bank: ABN-AMRO

Donateurs

Met de antwoordstrook uit de informa-
tiefolder of via secretariaat@olijf.nl kunt
u zich aansluiten bij Olijf. De minimale
jaarlijkse donatie bedraagt € 25.
Alle donateurs ontvangen vier maal per
jaar het Olijfschrift. Vaak vergoeden de
ziektekostenverzekeraars een donatie aan
Stichting Olijf. Elke bijdrage groter dan de
minimale donatie is van harte welkom en
wij verzekeren u dat uw bijdrage zinvol zal
worden besteed. Voor grotere donaties -
meer dan € 100 per jaar en voor een vaste
periode van minimaal 5 jaar raden wij u,
vanwege fiscale redenen, aan om door de
notaris een lijfrenteovereenkomst met de
Stichting op te laten stellen.
In overleg met de donateur zal Stichting
Olijf de kosten voor zo'n notariële overeen-
komst voor haar rekening nemen

Bestuur

Fenneke van Swigchum	Voorzitter
Petra Dijk	Secretaris
Sjaak Legerstee	Penningmeester
Vacature	Bestuurslid internet
Marion van Eijkeren	Bestuurslid kwaliteit van zorg
Pauline Soer	Bestuurslid communicatie
Annick van der Geest	Bestuurslid lotgenotencontact

Vrijwilligerscoördinator

Kristel Hoogwout 06 28 53 45 58
k.hoogwout@olijf.nl
Bereikbaar op di. en do. van 9.00-13.00.

Raad van Toezicht

Dr. Marten Schilthuis: oncologisch
gynaecoloog
Drs. Fabienne van Booma:
de Smit RC - financieel directeur
Mr. Gabrielle de Winter - Hekster: juriste

Lotgenotencontact:

(020) 303 92 92
De vrijwilligers uit de werkgroep lotgeno-
tencontact zijn bereikbaar op maandag,
dinsdag, donderdag en vrijdag van
13.00 - 15.30 en op maandagavond en
dinsdagavond van 19.00 - 22.00.
Jose Provoost, Conny de Weerd, Marian
Otten, Helma Meijer, Cindy van Stenus,
Alette Mulder, Nel Seidler, Frieda van Dijk,
Kim Hulscher en Lidy van de Pol.

Contactochtenden / middagen / thema-
avonden: Kijk voor data en locaties op
www.kanker.nl/organisaties/olijf

Tevens kunt u uw ervaringen delen op
www.kanker.nl (discussiegroep gynaecolo-
gische kanker)

Redactie

Roland Keja, hoofdredacteur, coördinator
Ria Kok
Mariska den Outer
Jessica Witte
Nanda Hoog Antink
Miriam Rook
Catherine Transler
Aagtje Smid
Marjolein de Meijer
Tjitske Klinge
Tessa Juan Rutgers-Schrier

Redactie Olijfschrift
Postbus 8152
3503 RD Utrecht

Kopij voor het volgende Olijfschrift
opsturen vóór 1 december
naar redactie@olijf.nl

Vormgeving

ien! grafische vormgeving
Woerden
www.2ien.nl info@2ien.nl

Druk

Drukkerij van Beek
Hooglanderveen
www.drukkerijvanbeek.nl
ISSN: 0922-1395

De redactie behoudt zich het recht voor
om ingezonden brieven en artikelen voor
publicatie te bewerken. Hierover en over
het niet plaatsen kan niet gecorrespon-
deerd worden.

